

Buletin legislativ

Ianuarie 2011

Dreptul concurenței	1
Educație	4
Dreptul asigurărilor	8
Asistență socială	10

Ianuarie 2011

Buletin legislativ

Dreptul concurenței

1. Instrucțiuni privind angajamentele în materia concentrărilor economice

Denumirea actului normativ	Ordinul Consiliului Concurenței nr. 688/2010 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind angajamentele în materia concentrărilor economice („Instrucțiunile”)
Publicație	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 1/03.01.2011
Intrare în vigoare	3 ianuarie 2011
Legături cu alte acte normative	<ul style="list-style-type: none">• Legea concurenței nr. 21/1996• Regulamentul Consiliului Concurenței privind concentrările economice
Scop	Detalierea unor orientări privind modificările aduse operațiunilor de concentrare economică, în special, prin angajamente asumate de întreprinderile parte la concentrare pentru a înlătura problemele de concurență identificate de Consiliul Concurenței și pentru a facilita autorizarea operațiunii de concentrare respective.
Dispoziții principale	<p>Conform Instrucțiunilor, în cazul în care o operațiune de concentrare economică ridică suspiciuni cu privire la compatibilitatea sa cu mediul concurențial normal (<i>prin crearea sau consolidarea unei poziții dominante</i>), ceea ce nu ar putea permite autorității de concurență autorizarea tranzacției notificate, părțile pot propune angajamente de modificare a concentrării în scopul eliminării îngrijorărilor privind compatibilitatea cu mediul concurențial. Angajamentele sunt furnizate autorității de concurență prin completarea formularului din anexa la Instrucțiuni.</p> <p>Angajamentele pot fi propuse în oricare din fazele procedurii de autorizare:</p> <ul style="list-style-type: none">• Post-notificare (i.e. faza I): părțile pot prezenta autorității de concurență propuneri de angajamente înainte de data efectivă (i.e. data la care Consiliul Concurenței consideră că notificarea este completă) sau într-un termen de maximum 2 săptămâni de la această dată; sau

- După deschiderea unei investigații în cadrul procedurii (i.e. faza a II-a): într-un termen de 30 de zile de la data deschiderii investigației, termen ce poate fi prelungit cu maximum 15 zile sub condiția justificării solicitării de prelungire.

Acestea pot fi puse în aplicare fie înainte, fie ulterior autorizării.

Angajamentele pot consta, în mod particular, în:

- Cesionarea unei activități viabile (inclusiv active, mărci, licențe) către un cumpărător ce ar putea concura efectiv și durabil cu entitatea creată prin concentrarea economică;
- Eliminarea legăturilor cu concurenți (precum renunțarea la drepturile legate de participațiile minoritare în cadrul unui concurent, încetarea unor contracte);
- Angajamente de acces (în mod nediscriminatoriu și transparent) la infrastructuri, rețele sau tehnologii importante, inclusiv brevete, know-how sau alte drepturi de proprietate intelectuală, precum și factori de producție;
- Modificarea contractelor exclusive pe termen lung.

Autoritatea de concurență poate accepta numai acele angajamente ce pot conduce la compatibilitatea operațiunii de concentrare cu mediul concurențial, prevenind apariția de obstacole semnificative în calea concurenței efective.

Angajamentele trebuie să fie complete și eficiente și să poată fi puse în aplicare în mod efectiv, într-o perioadă scurtă de timp.

În cazul în care părțile nu îndeplinesc angajamentele asumate, Consiliul Concurenței poate aplica sancțiuni.

Anexa nr. 3 „Instrucțiuni privind măsurile corective acceptabile în cazul autorizării condiționate a unor concentrări economice” la Ordinul Președintelui Consiliului Concurenței nr. 63/2004 pentru punerea în aplicare a regulamentelor și instrucțiunilor Consiliului Concurenței elaborate în baza Legii concurenței nr. 21/1996.

2. Instrucțiuni cu privire la acceptarea și evaluarea angajamentelor, în cazul practicilor anticoncurențiale

Denumirea actului normativ

Ordinul Consiliului Concurenței nr. 724/2010 pentru punerea în aplicare a Instrucțiunilor privind condițiile, termenele și procedura pentru acceptarea și

	evaluarea angajamentelor, în cazul practicilor anticoncurențiale („Instrucțiunile”)
	Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 11/05.01.2011
Publicație	5 ianuarie 2011
Intrare în vigoare	Legea concurenței nr. 21/1996 („Legea concurenței”)
Legături cu alte acte normative	Detalierea unor orientări în ceea ce privește mecanismul de acceptare a angajamentelor propuse de întreprinderi în cazul practicilor anticoncurențiale, în vederea înlăturării cauzei ce a condus la declanșarea investigației asupra faptei respective și a restabilirii rapide și durabile a mediului concurențial normal
Scop	Procedura de angajamente se desfășoară în cadrul unei investigații în curs privind posibilitatea existenței unei fapte anticoncurențiale ce intră sub incidența art. 5 și 6 și Legea Concurenței, precum și a art. 101 și 102 din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene („TFUE”)
Dispoziții principale	Principalele prevederi ale Instrucțiunilor pot fi sintetizate după cum urmează: <ul style="list-style-type: none">• Inițiativa propunerii de angajamente (ce pot fi structurale sau comportamentale) aparține exclusiv întreprinderilor față de care s-a declanșat investigația. Acestea pot fi propuse oricând pe durata investigației, însă cel mai târziu la data transmiterii raportului de investigație. În termen de 3 luni de la data deschiderii investigației, Consiliul Concurenței informează părțile, dacă în cazul respectiv, pot fi inițiate sau nu discuții privind angajamentele. Pentru investigațiile în curs, părțile au la dispoziție un termen de 2 luni de la data publicării pentru a contacta autoritatea de concurență în scopul verificării disponibilității de a participa la discuții privind angajamentele în respectivele cazuri.• Instrucțiunile prevăd în mod expres că înaintarea de propuneri de angajamente nu poate fi considerată ca o recunoaștere din partea întreprinderii a existenței unei încălcări, iar autoritatea nu va folosi oferirea de angajamente pentru a proba o decizie ulterioară.• Consiliul Concurenței are libertate deplină în acceptarea sau refuzarea propunerii de angajamente. Acceptarea de angajamente este o situație de excepție, fiind limitată la acele cazuri ce asigură, în opinia autorității, restabilirea mediului concurențial. Autoritatea nu va accepta angajamente în acele cazuri în care consideră că aplicarea unei sancțiuni răspunde mai bine obiectivelor politicii de concurență.

- Angajamentele trebuie să îndeplinească anumite: (i) condiții de fond (precum, să elimine situația ce a condus la declanșarea investigației, chiar să contribuie suplimentar la protecția concurenței; angajamentele să fie relevante, eficiente și să poată fi puse în aplicare în mod efectiv într-o perioadă scurtă de timp); și (ii) condiții de formă: (precum, să fie prezentate în scris, sub semnătura reprezentantului/împuțernicitului; să reprezinte o ofertă suficient de detaliată, serioasă, necondiționată și irevocabilă pentru perioada analizării; să cuprindă explicații cu privire la modul în care angajamentele permit înlăturarea situației ce a condus la declanșarea investigației; să fie însoțită de o versiune neconfidențială a propunerii de angajamente).
- În cazul în care autoritatea de concurență consideră, după o evaluare *prima facie*, acceptabile angajamentele propuse, aceasta publică o variantă neconfidențială a propunerii pe site-ul propriu, terții interesați putând prezenta observații într-un termen prestabilit.
- În cazul în care Consiliul Concurenței consideră propunerea de angajamente drept suficientă pentru protecția concurenței, emite o decizie prin care conferă forță obligatorie angajamentelor propuse, stabilind perioada pentru care întreprinderea respectivă este ținută angajamente. După emiterea deciziei, autoritatea de concurență monitorizează îndeplinirea angajamentelor.
- Neîndeplinirea angajamentelor asumate prin decizia Consiliului Concurenței atrage aplicarea de sancțiuni.
- Procedura de investigație poate fi redeschisă dacă: (i) intervine o schimbare esențială privind oricare dintre faptele pe care s-a fundamentat decizia; (ii) întreprinderile acționează contrar angajamentelor; (iii) decizia a fost fundamentată pe informații incomplete, inexacte sau care induc în eroare, furnizate de părți.

Autor

andreea.oprisan@tuca.ro

Educație

Denumirea actului normativ

Legea nr. 1/2011 a educației naționale („**Legea nr. 1/2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 18/10.01.2011

Intrare în vigoare

9 februarie 2011

Dispoziții principale

Legea nr. 1/2011 promovează un învățământ orientat pe valori, creativitate, capacități cognitive, capacități volitive și capacități acționale, cunoștințe fundamentale și cunoștințe, competențe și abilități de utilitate directă, în profesie și în societate.

Noua lege a educației naționale prevede un nou mod de finanțare a învățământului, ce se împarte în finanțarea de bază, complementară și suplimentară. Anual, începând cu anul 2012, se stabilește un cost standard per preșcolar sau per elev, cost care stă la baza finanțării de bază. De suma aferentă beneficiază toți preșcolarii și elevii din unitățile de învățământ acreditate, iar în baza principiului „resursa financiară urmează elevul”, dacă elevul se transferă, atunci se transferă și alocația aferentă acestuia la unitatea de învățământ la care acesta învață. Finanțarea complementară este destinată asigurării sumelor necesare pentru cheltuieli de capital și sociale, de exemplu: investiții, bursele elevilor etc. Finanțarea suplimentară este o sumă globală fixă acordată de Ministerul Educației, Cercetării, Tineretului și Sportului („**Ministerul Educației**”) pentru premiarea rezultatelor deosebite și a performanțelor școlare.

Din anul 2013, statul va aloca fiecărui nou-născut, cetățean român, suma de 500 de euro într-un cont de educație permanentă, deschis la Trezoreria Statului, banii putând fi eliberați în scopuri educaționale numai titularului, după împlinirea vârstei de 16 ani.

Legea nr. 1/2011 prevede posibilitatea elevilor aparținând cultelor recunoscute de stat, indiferent de numărul lor, de a participa la orele de religie, conform confesiunii proprii, în baza dreptului lor constituțional. Mai mult, Legea nr. 1/2011 păstrează posibilitatea ca elevul să nu frecventeze orele de religie, la solicitarea scrisă a elevului major, respectiv a părinților sau a tutorelui legal instituit.

Legea stabilește o nouă structură a sistemului de învățământ preuniversitar. Începând cu anul 2012-2013, este introdusă clasa pregătitoare în cadrul învățământului primar, în care pot fi înscriși copiii care au împlinit vârsta de 6 ani până la data începerii anului școlar sau care vor împlini această vârstă până la sfârșitul anului calendaristic. La finalul clasei a II-a și a VI-a, fiecare școală organizează evaluarea elevilor, în baza metodologiilor stabilite de Ministerul Educației.

Pentru generația de elevi care începe clasa a V-a în anul școlar 2011-2012, clasa a IX-a se mută de la învățământul liceal la cel gimnazial, iar durata studiilor liceale se micșorează la 3 ani pentru filieră teoretică, 3 sau 4 ani pentru cea vocațională și la 4 ani pentru filiera tehnologică. Pentru această generație, la finalul clasei a IX-a

se realizează o evaluare națională obligatorie a tuturor elevilor, care va cuprinde cinci probe, inclusiv o probă practică de utilizare a calculatorului și o probă orală transdisciplinară de evaluare a competențelor civile și sociale. Pe baza notelor primite la evaluarea națională, se realizează un portofoliu educațional, care este avut în vedere la admiterea la liceu. Dacă numărul candidaților la liceu este mai mare decât numărul de locuri puse la dispoziție de către liceul respectiv, se va organiza și o probă de admitere care va valora 30% din media finală, iar portofoliul educațional 70% din media finală de admitere.

Examenul de bacalaureat va avea, începând cu generația de elevi care începe clasa a IX-a în anul școlar 2012-2013, și o probă practică de competențe digitale, iar în funcție de profilul și filiera liceului, două probe scrise, una de bază pentru profil și una transdisciplinară din materiile din trunchiul comun.

În ce privește învățământul pentru persoanele aparținând minorităților naționale, istoria și geografia României se predau în limbile minorităților naționale pe tot parcursul învățământului preuniversitar după manuale identice cu cele pentru clasele cu predare în limba română. Spre deosebire de legislația anterioară, în învățământul gimnazial cu predare în limbile minorităților naționale se introduce obligatoriu ca disciplină de studiu Istoria și tradițiile minorităților naționale respective, cu predare în limba maternă.

Unitățile de învățământ, prin decizia consiliului de administrație, pot să își extindă activitățile cu elevii după orele de curs, prin programul „Școală după școală” prin care se pot oferi activități educative, recreative, de timp liber sau de consolidare și de accelerare a competențelor dobândite, precum și activități de învățare remedială.

Pentru copii și tinerii capabili de performanțe înalte se înființează centre de excelență prin ordin al ministrului educației, cercetării, tineretului și sportului sub coordonarea Centrului Național de Instruire Diferențiată.

Beneficiarii învățământului se clasifică în primari (elevii), secundari (familiile elevilor) și terțiari (comunitatea locală și societatea). Deciziile majore sunt luate cu consultarea reprezentanților primari și consultarea obligatorie a reprezentanților beneficiarilor secundari și terțiari, respectiv a structurilor asociative reprezentative ale părinților, a reprezentanților mediului de afaceri, a autorităților administrației publice locale și a societății civile. Părinții încheie cu unitățile de învățământ un contract educațional-tip, în care sunt înscrise drepturile și obligațiile reciproce.

În ce privește învățământul universitar, studenții sunt considerați *“parteneri ai*

instituțiilor de învățământ superior și membri egali ai comunității academice”.

Legea nr.1/2011 introduce la nivel de învățământ superior noțiunea de răspundere publică, ce presupune ca instituțiile de învățământ superior să respecte legislația în vigoare, carta proprie, să aplice și să se supună politicilor de echitate și etică universitară, să asigure transparența tuturor deciziilor și activităților sale etc. sub sancțiunea revocării din funcție a rectorului, restricționarea accesului la finanțările din surse publice sau reorganizarea instituției în cauză.

Se constituie Registrul Matricol Unic al Universităților din România, o bază de date electronică în care sunt înregistrați toți studenții din România din universitățile de stat sau particulare acreditate sau autorizate să funcționeze provizoriu, pentru a se asigura un control riguros al diplomelor. Studenții pot fi reprezentați în toate structurile decizionale și consultative din universitate.

La același capitol este inclusă și prevederea conform căreia studenții care provin din familii cu venituri reduse beneficiază de un sistem de împrumuturi bancare pentru efectuarea studiilor, garantate de stat, în condițiile legislației în vigoare, prin Agenția de Credite și Burse de Studii. Împrumuturile pot acoperi taxele de studii și costul vieții pe perioada studiilor. Absolvenții care vor practica profesia minimum cinci ani în mediul rural vor fi scutiți de plata a 75% din împrumut, această parte fiind preluată de către stat, în cuantum de maximum 5.000 lei.

În ce privește noutățile aduse funcției de rector, acesta este desemnat prin una dintre următoarele modalități: pe baza unui concurs public sau prin votul universal, direct și secret al tuturor cadrelor didactice și de cercetare titulare din cadrul universității și al reprezentanților studenților din senatul universitar și din consiliile facultăților. Persoanele care ocupa o funcție de conducere sau de demnitate publică nu pot exercita funcția de rector pe perioada îndeplinirii mandatului. Funcția de rector este incompatibilă cu deținerea de funcții de conducere în cadrul unui partid politic, pe perioada exercitării mandatului.

Legea educației instituie evaluarea la intervale de maximum cinci ani a rezultatelor și performanțelor activităților didactice și de cercetare ale personalului didactic și de cercetare dintr-o universitate. Evaluarea de către studenți a prestației cadrelor didactice este obligatorie, iar rezultatele evaluărilor sunt informații publice.

Acte normative abrogate

- Legea învățământului nr. 84/1995, republicată, cu modificările și completările ulterioare
- Legea nr. 128/1997 privind Statutul personalului didactic, cu

modificările și completările ulterioare

- Art. 14 alin. (2) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 75/2005 privind asigurarea calității educației, aprobată cu modificări prin Legea nr. 87/2006, cu modificările ulterioare
- Ordonanța Guvernului nr. 10/2009 privind dreptul studenților înmatriculați la formele de învățământ la distanță sau cu frecvență redusă de a continua studiile la programe de studii de licență autorizate să funcționeze provizoriu sau acreditate

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Dreptul asigurărilor

Denumirea actului normativ

Ordinul președintelui Comisiei de Supraveghere a Asigurărilor nr. 15/2010 pentru punerea în aplicare a Normelor privind autorizarea brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, precum și condițiile de menținere a acestora („**Normele**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 14/06.01.2011

Intrare în vigoare

6 ianuarie 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 32/2000 privind societățile de asigurare și supravegherea asigurărilor, cu modificările și completările ulterioare.

Dispoziții principale

Prin Norme, sunt stabilite atât condiții care trebuie îndeplinite în procesul de autorizare al brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare, cât și condiții de menținere a autorizației de funcționare, aducând completări prevederilor deja existente.

Normele conțin reglementări privind faza inițială a autorizării brokerilor în ceea ce privește denumirea, capitalul social, ridicând nivelul minim al acestuia la 25.000 RON, sediul social destinat exclusiv desfășurării activității pentru care va fi autorizat.

De asemenea, se impune obligativitatea unui contract de răspundere civilă profesională, valabil pe tot teritoriul României, normele stabilind o limită minimă de acoperire de 1.121.000 euro/eveniment și o sumă agregată de 1.700.000 euro/an, fără franșiză.

În plus, Normele stabilesc interdicții în sensul că societățile de brokeraj nu pot fi acționari sau asociați direcți sau indirecti al unui asigurător, reasigurător, al unui agent de asigurare ori reasigurare, al unui asistent în brokeraj și, de asemenea, nu pot avea ca acționar direct sau indirect ori ca administrator un asigurător,

reasigurător, un agent de asigurare ori de reasigurare, un asistent în brokeraj sau conducătorul unui asistent în brokeraj persoană juridică ori conducătorul unui agent de asigurare persoană juridică.

Mai mult, potrivit Normelor, conducătorii executivi trebuie să dețină o experiență de cel puțin 3 ani într-o funcție de conducere în domeniul asigurărilor sau de cel puțin 5 ani într-o funcție de conducere operativă în domeniul financiar-bancar și/sau al executive.

Comisia de Supraveghere a Asigurărilor („C.S.A.”) evaluează respectarea cerințelor impuse la autorizare, precum și informațiile legate de persoana desemnată în funcția de conducător executiv sau administrator, având în vedere pentru ultimii 10 ani, eventuale abateri care ar împiedica exercitarea unei astfel de funcții.

Pe de altă parte, Normele stabilesc detaliat documentația necesară pentru obținerea autorizației de funcționare ca broker de asigurare și/sau de reasigurare preluând reglementările Legii nr. 32/2000 în legătură cu studiul de fezabilitate și aducând clarificări în ceea ce privește cuprinsul acestuia.

Potrivit Normelor, termenul în care C.S.A. decide cu privire la admiterea sau respingerea cererii de autorizare este de 30 de zile de la data depunerii documentației complete, stabilindu-se, totodată, atribuții în ceea ce privește suspendarea sau încetarea activității brokerilor de asigurare și/sau de reasigurare.

Conform Normelor, orice modificare survenită asupra documentației sau a condițiilor inițiale pe baza cărora s-a acordat autorizația, se face numai după aprobarea sau avizarea C.S.A., cu îndeplinirea condițiilor impuse de dispozițiile legale, de normele și deciziile emise de C.S.A., și se depune la Oficiul Registrului Comerțului numai cu avizul prealabil al C.S.A.

Cu privire la modificările actului constitutiv, se menționează că majorarea capitalului social se face numai prin aport în numerar.

În plus, sunt prevăzute, în mod expres, activitățile considerate ca fiind practici interzise și anume:

- Oferirea, negocierea ori intermedierea de produse de asigurare prin procedee piramidale sau prin practicarea procedeeului denumit "bulgăre de zăpadă" sau orice alte procedee similare;
- Condiționarea participării unei persoane la cursuri de instruire/seminare de specialitate de încheierea de asigurări, în nume

propriu ori pentru alți membri ai familiei;

- Faptul de a propune unei persoane să colecteze adeziuni sau să se înscrie pe o listă, făcând-o să spere câștiguri financiare rezultate din creșterea numărului de persoane recrutate sau înscrise.

Autor

andreea.gatin@tuca.ro

Asistență socială

Denumirea actului normativ

Hotărâre de Guvern nr. 50/2011 pentru aprobarea Normelor metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul minim garantat („**Norme metodologice 2011**”)

Publicație

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 76/28.01.2011

Intrare în vigoare

28 ianuarie 2011

Legături cu alte acte normative

Legea nr. 416/2001 privind venitul minim garantat („**Legea nr. 416/2001**”)

Dispoziții principale

În urma modificărilor aduse de Legea nr. 276/2010 pentru modificarea și completarea Legii nr. 416/2001, a fost necesară adaptarea normelor metodologice de aplicare a prevederilor acesteia.

Normele metodologice 2011 detaliază: condițiile și procedura obținerii ajutorului social; modelul de cerere și declarație pe proprie răspundere pe baza căruia se acordă ajutorul social; modelul de anchetă socială ce se desfășoară pentru fiecare solicitant de ajutor social; categoriile de bunuri cuprinse în lista bunurilor considerate de strictă necesitate pentru nevoile unei familii, cât și lista celor care nu sunt considerate astfel în funcție de care se calculează quantumul ajutorului social și modul de organizare a plății acestuia.

Spre deosebire de Normele metodologice 2006, nu se mai prevede procedura de acordare a ajutorului social în natură. În plus, în vederea eficientizării procesului de plată a drepturilor de ajutor social la nivelul primăriei se organizează completarea electronică a unor informații privind beneficiarii de ajutor social într-un format ce va fi pus la dispoziție de către agențiile teritoriale.

Totodată nu mai este reglementat ajutorul social care se acordă soțiilor celor care satisfac stagiul militar obligatoriu și alocația pentru copiii nou-născuți. Pe de altă parte, a fost introdusă procedura de acordare a asigurării sociale de sănătate și a asigurării obligatorii a locuinței din bugetul de stat alocat Ministerului Muncii, Familiei și Protecției Sociale, respectiv Agenția Națională pentru Prestații Sociale.

Acte normative abrogate

Normele metodologice de aplicare a prevederilor Legii nr. 416/2001 privind venitul

minim garantat, cu modificările și completările ulterioare („**Norme metodologice 2006**”)

Autor

ruxandra.frangeti@tuca.ro

Detalii contact:

Piața Victoriei
Șoseaua Nicolae Titulescu nr. 4-8
America House, aripa de vest, et. 8
Sector 1
București 011141
România

T (40-21) 204 88 90

F (40-21) 204 88 99

E office@tuca.ro

W www.tuca.ro

Disclaimer

Acest material informativ are numai un caracter orientativ. Scopul său nu este de a oferi consultanță juridică cu caracter definitiv, care se va solicita conform fiecărei probleme legale în parte.

Pentru detalii și clarificări privind oricare dintre subiectele tratate în Buletinul Legislativ, persoanele de contact sunt:

Florentin Țuca, Avocat asociat coordonator (florentin.tuca@tuca.ro)

Cornel Popa, Avocat asociat (cornel.popa@tuca.ro)

Cristian Radu, Avocat colaborator coordonator (cristian.radu@tuca.ro)